

Regeringens proposition

1976/77: 54

om ändring i lagen (1964: 731) om trafiknämnder;

beslutad den 15 december 1976.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga det förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

BO TURESSON

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att regeringen — genom införande av en ny bestämmelse i lagen (1964: 731) om trafiknämnder — bemyndigas att föreskriva avvikelse från lagen i visst fall, om särskilda skäl föreligger.

Förslag till

Lag om ändring i lagen (1964: 731) om trafiknämnder

Härigenom föreskrives i fråga om lagen (1964: 731) om trafiknämnder¹

dels att i 2 § ordet "Konungen" skall bytas ut mot "regeringen",

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 12 §, av nedan angivna lydelse.

12 § Regeringen äger föreskriva avvikelser från 1—3 §§ om särskilda skäl föreligga.

Denna lag träder i kraft två veckor efter den dag, då lagen enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

¹ Senaste lydelse av 2 § 1967: 857.

Utdrag

KOMMUNIKATIONSDEPARTEMENTET PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1976-12-15

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Bohman, Ahlmark, Romanus, Turesson, Gustavsson, Antonsson, Mogård, Olsson, Dahlgren, Söder, Troedsson, Mundebo, Krönmark, Ullsten, Burenstam Linder, Wikström, Johansson, Friggebo

Föredragande: statsrådet Turesson

Proposition om ändring i lagen (1964: 731) om trafiknämnder

Trafiknämndernas verksamhet regleras i lagen (1964: 731) om trafiknämnder (TNL — ändrad senast 1971: 653). Enligt 1 § skall i varje kommun finnas en trafiknämnd som har att meddela lokala trafikföreskrifter och pröva vissa frågor om yrkesmässig trafik. Ingår delar av samma kommun i olika polisdistrikt skall det finnas en trafiknämnd för varje sådan kommun. I fråga om befogenheten att meddela lokala trafikföreskrifter finns bestämmelser i 148 § vägtrafikkungörelsen (1972: 603). När det gäller ärenden om yrkesmässig trafik är trafiknämnden enligt 5 § förordningen (1940: 910) angående yrkesmässig automobiltrafik m. m. (5 § ändrad senast 1972: 437) tillståndsgivande myndighet i fråga om yrkesmässig beställningstrafik för personbefordran med personbil (taxitrafik).

Enligt 2 § TNL består trafiknämnd av ordförande och ytterligare två ledamöter. Ordförande i nämnden är polischefen i det polisdistrikt i vilket kommunen eller kommundelen ingår. Uppdrag att fullgöra uppgift som ankommer på ordföranden får av polischefen delegeras till högre polisbefäl enligt särskilda bestämmelser. Övriga ledamöter väljs av kommunens fullmäktige.

Valbar till ledamot eller suppleant i trafiknämnd är varje svensk medborgare som är bosatt inom polisdistriktet och inte är omyndig (3 §). Till ledamot eller suppleant bör endast väljas den som är väl förtrogen med de lokala förhållandena i fråga om samhällsplanering och trafikreglering. Upphör ledamot eller suppleant att vara valbar skall han omedelbart frånträda sitt uppdrag. Av kommun utsedd ledamot eller suppleant, som flyttar till annan kommun inom samma polisdistrikt, får entledigas. Den som har uppnått 60 års ålder får avsäga sig uppdrag

som ledamot eller suppleant. I övrigt får den som är valbar inte avsäga sig sådant uppdrag annat än om han uppger hinder som godtas av den väljande myndigheten.

Som framgår av min tidigare redovisning är indelningen i kommuner och polisdistrikt bestämmande för trafiknämndens ansvarsområde och valbarheten som ledamot eller suppleant i sådan nämnd. Detta innebär i allmänhet en rationell lösning men fall förekommer då avvikelser är motiverade med hänsyn till trafiksäkerhetens krav eller önskemålen om en riktig kommunal representation. Som exempel kan nämnas den situation som har uppkommit sedan regeringen tidigare i år har förordnat att ansvaret för polisverksamheten på Arlanda flygplats skall överföras från polismyndigheten i Märsta polisdistrikt till polismyndigheten i Stockholms polisdistrikt. I anledning av överföringen — som ägde rum den 1 november 1976 — har Stockholms polisdistrikt tillförts ett område som motsvaras av de fastigheter inom Sigtuna kommun som innehas av luftfartsverket, dvs. flygplatsområdet och de allmänna vägarna i omedelbar anslutning till detta område. Den överförda delen av Sigtuna kommun utgör ett särskilt vaktdistrikt, Arlanda vaktdistrikt. Chefen för detta — som skall vara polischefsutbildad — är direkt underställd polismästaren i Stockholms polisdistrikt. I beslutet har regeringen vidare medgett att chefen för vaktdistriktet får åläggas att fullgöra samtliga de uppgifter som ankommer på polischefen i hans egenskap av ordförande i trafiknämnden.

Arlanda ingår i Sigtuna kommun och trafiknämndsärenden som rör Arlandaområdet handlades tidigare av trafiknämnden i denna kommun med polischefen i Märsta polisdistrikt som ordförande. Överföringen av Arlanda till Stockholms polisdistrikt innebär — vilket följer av 1 § TNL — att en särskild trafiknämnd skall inrättas för Arlanda, eftersom denna del av Sigtuna kommun numera tillhör ett annat polisdistrikt än kommunen i övrigt.

Bestämmelserna i 3 § TNL om valbarhet innebär att till ledamot eller suppleant i den nya trafiknämnden för Arlanda kan väljas endast den som är bosatt inom Stockholms polisdistrikt. Eftersom endast ett fåtal personer bor inom Arlandaområdet måste man — med TNL:s nuvarande utformning — välja ledamöter som är bosatta i Stockholms polisdistrikt i övrigt, dvs. inom Stockholms kommun. Detta för med sig att man saknar möjlighet att som ledamöter i trafiknämnden få personer med den lokala förankring som förutsätts i TNL.

Behov av att kunna frånga bestämmelserna i TNL i visst hänseende kan uppstå även i andra fall än det jag nu har redogjort för. Ändrad kommun- eller polisdistriktsindelning kan i vissa undantagsfall komma att medföra behov av särskilda föreskrifter om trafiknämnds sammansättning. För att tillgodose sådana behov är enligt min mening den mest

rationella lösningen att regeringen — genom införande av en ny bestämmelse i TNL — bemyndigas att göra avvikelse från 1—3 §§ lagen om särskilda skäl föreligger. Med stöd av ett sådant bemyndigande kan regeringen — t. ex. i fall då en ändrad polisdistriktsindelning medför att det i en kommun kommer att finnas två trafiknämnder — förordna att till ledamot eller suppleant i den nya trafiknämnden kan väljas person från kommunen även om han inte är bosatt inom det polisdistrikt till vilket trafiknämnden hör.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen

att antaga inom kommunikationsdepartementet upprättat förslag till lag om ändring i lagen (1964: 731) om trafiknämnder.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga det förslag som föredraganden har lagt fram.

